

[Ministeren for offentlige arbejder.]

rådet er blevet udvidet, men de områder, loven nu foreslås udvidet med, er i virkeligheden analoge med de andre områder, der falder ind under de gældende love, og det vil efter min opfattelse være meget upraktisk, hvis man, hver gang der skulle laves et eller andet under ministeriet for offentlige arbejder, skulle ulejlige folkettinget med en særlig lov. Det er også baggrunden for, at de andre partier giver deres tilslutning.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Johan Asmussen vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt man skal undlade at foregribe begivenhedernes gang og vente med ekspropriation, til domstolene har talt, at dér har det altid været praksis, at det har man ikke gjort. Jeg har tidligere ved anden lejlighed her sagt, at det ville blive meget vanskeligt for det offentlige at udføre anlæg, hvis man skulle afvente domstolenes afgørelse. Det ærede medlem ved bedre end jeg, tror jeg, hvordan sagerne foregår ved de forskellige retter, vi har i Danmark. Det ærede medlem ved, at det kan tage op til flere år at gennemføre en sag fra landsret til højesteret o. s. v., og det vil sige, at man i visse tilfælde, hvor man står over for offentlige anlæg, som det er meget afgørende at få gennemført i løbet af kort tid, skulle vente måske op til 2-3 år, inden man kunne få domstolenes afgørelse. Det tror jeg ikke at folk, der arbejder med tingene i praksis, vil finde rigtigt. Det har aldrig været brugt tidligere. Det har altid i praksis været sådan, at når ekspropriationen har gået sin gang, har man taget fat på tingene, og derefter har man afventet domstolenes afgørelse. Jeg tror ikke, det vil være klogt at indføre nogen ny praksis på dette område.

(Kort bemærkning):

Johan Asmussen: Må jeg sige ganske kort, at jeg er enig i, at man vel ikke kan vente med selve ekspropriationen. Det er netop ekspropriationsaktens lovlighed, der skal bedømmes ved domstolene, så domstolenes behandling kan vel nok normalt først komme efter ekspropriationen, men det er konsekvenserne i praktisk henseende af den foretagne ekspropriation, som jeg mener man bør være forsigtig med at begynde for tidligt på.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg tror, at det heller ikke går at vente med selve anlægget. Det var det, jeg redegjorde for før; en udsættelse kan have meget uheldige virkninger, og det har aldrig været brugt i praksis; det er dog gået gennem mange år herhjemme. Man kan sige, at kommer en domstol en dag til den afgørelse, at en ekspropriation har været stridende mod loven, at ministeren ikke har forvaltet den beføjelse, han havde, rigtigt, så er det klart, at så hænger ministeren, ministeriet og administrationen på den; det er helt givet, og det har vel medført, at man ikke bruger bestemmelsen og giver adgang til ekspropriation uden at føle sig meget sikker i sin sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Herlov Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af statsgaranti i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

(Lovforslaget (nr. 82) findes i tillæg A. sp. 1097, fremsættelsen i tidenden sp. 2339).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Vi kan fra min gruppes side tiltræde det foreliggende lovforslag. De af den højtærede minister anførte motiveringer dækker den rent faktiske situation, som selskabet befinder sig i, og som vi har vidst at vi ville blive stillet over for i dette år, sådan som det var fastsat i 1959.

Lufttransporten er jo af flere årsager i en vældig udvikling, ikke mindst på grund af de tekniske muligheder, som langtfra har nået deres maksimum, hvilket vil medføre,